ETICKÝ KODEX rev. 01

Tento etický kodex je morálním závazkem, který upravuje mravní postoje, chování, jednání a přístup všech zaměstnanců vůči dětem i jejich zákonným zástupcům, spolupracovníkům, organizace i sobě samýma slouží především ke zvyšování kvality poskytované péče.

1. Pečující osoba ve vztahu k dětem

- Zná, zohledňuje a respektuje potřeby dětí.
- Respektuje jejich individuální odlišnosti a vytváří bezpečný prostor s jasnými hranicemi, ve kterých otevřeně a srozumitelně komunikuje.
- Vědomě směřuje k celostnímu rozvoji potenciálu dětí a je jim vzorem k nápodobě.
- Řádně a svědomitě pečuje o svěřené děti.
- Umožňuje dětem rozvoj samostatnosti s důrazem na bezpečí dítěte.
- Podporuje v dětech sebedůvěru, seberealizaci a zodpovědnost.
- Stanovuje základní pravidla a trvá na jejich dodržování, jelikož si je vědoma toho, že hranice jsou nezbytné, aby se děti cítily jistě a v bezpečí.
- Zachovává klid, pozitivní přístup, trpělivost a empatii.
- Vědomě umožňuje dětem riskovat a pracovat s chybou.
- Uplatňuje rovný přístup k dětem.

2. Pečující osoba ve vztahu k rodičům

- Je si vědoma hranic profesních a osobních vztahů s rodiči a zachovává mlčenlivost o důvěrných informacích rodiny.
- Aktivně a otevřeně komunikuje s rodiči o pokrocích, rozvoji a chování dítěte.
- Vytváří prostor pro vzájemnou důvěru.
- Aktivně vytváří prostor pro spolupráci s rodiči.
- Respektuje původ, etnickou příslušnost, rasu, vyznání, barvu pleti či mateřský jazyk rodiče stejně jako pravidla a zvyky rodiny.
- Dodržuje kladné mezilidské vztahy a základy slušného chování (pravidlo „Pozdrav, popros, poděkuj“).
- Respektuje rodičovská práva k dítěti.

2.1. Desatero efektivní komunikace

- Komunikovat jasně a konkrétně – vždy je třeba, abyste svá sdělení formulovali přesně, tak aby možnost nedorozumění byla co nejmenší. Nikdy nepředpokládejte, že druhý pochopí nebo vytuší, co máte na mysli. Nikdo z nás není jasnovidec.
- Zjistit, zda druhý chápe vaše sdělení stejně jako vy – většině problémů můžete předejít, pokud si nějakým způsobem ověříte, zda druhý pochopil správně, co mu bylo řečeno. Nejjednodušší je zeptat se, vyzvat druhého, aby shrnul, co mu bylo řečeno.
- Dát druhým najevo, že je posloucháte – když s někým mluvíte, dívejte se mu do očí a dávejte mu najevo, že slyšíte – můžete kývat, klást doplňující otázky apod. Pokud budete dobrým posluchačem, budou i ostatní lépe poslouchat vás samotné. Navíc tím získáte jejich důvěru.
- Vybrat správný čas a správnou dobu – aby komunikace byla efektivní, všichni účastníci musí být na komunikaci správně vyladěni. Např. stresová situace, únava, osobní starosti, ale i hluk a podobné „bariéry“ sdělování důležitých věcí vždy velmi znesnadňují.

Příčná 1604/3, Kravaře – Dvořisko 74721 | +420 732 338 700 | skupinka@chaloupkakravare.cz | www.chaloupkakravare.cz

- Nepřetěžovat informacemi sebe ani druhé – lidský mozek má jen určitou kapacitu, která prostě to, co je nad limit, nepřijímá. Dávejte pozor, zda druhý je ještě schopen „přijímat“. Pokud ne, odložte důležitý hovor na jinou, vhodnější dobu.
- Mlčení nemusí znamenat souhlas – nevykládejte si mlčení jako souhlas, druhý může např. přemýšlet, nesouhlasit či prostě jen být unavený. Vždy se zeptejte, co si druhý myslí, co se mu honí hlavou, abyste mohli jeho reakce správně interpretovat.
- Neskákat druhým do řeči – toto staré dobré pravidlo je nesmírně důležité. Nechte druhé vždy domluvit, i pokud s nimi nesouhlasíte. Příště už by vám svůj názor třeba nechtěli sdělit.
- Poskytovat zpětnou vazbu – vždy je lepší chválit, ale i kritika, pokud je správně formulovaná, načasovaná a hlavně konkrétní, může být velice prospěšná. Nebojte se druhému říct, co se vám líbí a co ne, buďte však vždy věcní.
- Kontrolovat svůj hlas – křik, nadřazenost ani nedůraznost k efektivní komunikaci zcela jistě nevedou. Snažte se mluvit klidně a dostatečně hlasitě, ostatní si pak budou vašich názorů více vážit.
- Věnovat pozornost neverbálním signálům – řeč těla je zpravidla hůře ovladatelná vůlí než samotná slova. Může vám tedy mnoho napovědět. Sledujte gesta, postoj, mimiku, ale i tón a výšku hlasu druhého. Pokud vám např. někdo tvrdí, že vás poslouchá, ale je otočen zády a tváří se nepřístupně, jistě nebude vašim informacím „zcela otevřen“.

3. Pečující osoba ve vztahu ke kolegům

- Respektuje soukromí a osobnostní odlišnosti kolegů.
- Udržuje pozitivní mezilidské vztahy a dodržuje základy slušného chování.
- Komunikuje otevřeně v rámci tvůrčí spolupráce týmu a uplatňuje metody konstruktivní kritiky slušnou formou.
- Je si vědoma hranice profesních a osobnostních vztahů v týmu.
- Své poznatky získané sebevzděláváním předává kolegům a uplatňuje ve výchovně vzdělávacím procesu.
- Pečující osoba pro svůj odborný růst využívá znalosti a dovednosti svých kolegů.
- V pracovním kolektivu preferuje týmovou práci, pracuje na společném cíli.

4. Pečující osoba ve vztahu k sobě

- Dbá o svůj osobnostní a profesní rozvoj soustavným sebevzděláváním.
- Dbá na svůj zevnějšek, vystupování a kultivovaný projev.
- Je si vědoma motivů a smyslů své práce. Práci s dětmi vnímá jako poslání.
- Zná a dodržuje základní postoje spolku ke zdravému rozvoji dětí (např. otužování, větrání, preference pobytu a činností venku, pravidelný pohyb, environmentální výchova a jiné…)

5. Pečující osoba ve vztahu k organizaci

- Svým chováním a vystupováním přispívá k šíření dobrého jména dětských skupin.
- Souzní a jedná v souladu s filosofií, cíli a metodami organizace.
- Je si vědoma, že interní či osobní záležitosti není přípustné řešit před dětmi a rodiči.

V Kravařích dne 01.08.2024

Ing. Lucia Pištorová
Ředitelka

Příčná 1604/3, Kravaře – Dvořisko 74721 | +420 732 338 700 | skupinka@chaloupkakravare.cz | www.chaloupkakravare.cz